

3 a/8

BIURO RADY MIEJSKIEJ WROCLAWIA	
Data wpl.	15 -03- 2012
L.dz.	

Wrocław dn. 15.03.2012 r.

Sz. P.
Prezydent Wrocławia
Rafał Dutkiewicz

ZAPYTANIE

KANCELARIA PREZYDENTA WROCLAWIA tel. 071 777 89 55	
Wpl.	15 -03- 2012
L. dz. Zał.	

Szanowny Panie Prezydencie.

Zwracam się z zapytaniem o możliwość zwiększenia skuteczności interwencji Straży Miejskiej w sytuacji zgłoszenia nielegalnego handlu przy legalnie funkcjonujących obiektach kupieckich i targowiskach.

Strażnicy Miejscy po otrzymaniu zgłoszenia o zaistnieniu w/w sytuacji najczęściej na interwencję przyjeżdżają i na upomnienu osób nielegalnie handlujących się kończy. Po oddaleniu się funkcjonariuszy osoby nielegalnie handlujące wracają natychmiast na miejsce. Czy taka interwencja jest skuteczna? Uważam, że należy zapewnić przedsiębiorcom, którzy ponoszą koszty prowadzenia działalności gospodarczej, płacą podatki, zatrudniają pracowników, warunki uczciwej konkurencji.

Straż Miejska dysponuje przecież narzędziami, które w walce z nielegalnym handlem mogą być skuteczniejsze: 500 złotowy mandat, konfiskata towaru, a nawet 5-tysięczna grzywna. Może należałoby częściej po nie sięgać?

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Rybczak
Radna Rady Miejskiej Wrocławia

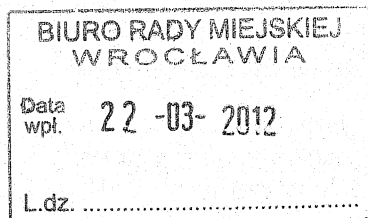

Straż Miejska Wrocławia
ul. Gwarna 5/7, 50-001 Wrocław

tel. 071 347 16 35, fax. 071 347 16 34
straz@strazmiejska.wroclaw.pl

Wrocław, dnia 21 marca 2012r

KK.0212.43.2012

Pani
Agnieszka Rybczak
Radna Rady Miejskiej Wrocławia
Biuro Rady Miejskiej Wrocławia
ul. Sukiennice 9
50-107 Wrocław

Dotyczy: Zapytanie z dnia 15.03.2012r

Szanowna Pani

W nawiązaniu do pisma z dnia 15 marca 2012r skierowanego do Prezydenta Wrocławia Pana Rafała Dutkiewicza uprzejmie informuję, przepisy znówelizowanej ustawy z dnia 20 maja 1971r kodeks wykroczeń penalizują czyn polegający na prowadzeniu sprzedaży na terenie należącym do gminy lub będącym w jej zarządzie poza miejscem do tego wyznaczonym przez właściwe organy gminy. Osoba wypełniająca dyspozycję art. 60³§1 Kodeksu wykroczeń podlega karze grzywny. Pragnę nadmienić, iż w stanie prawnym sprzed nowelizacji brak było podstaw do interwencji w podobnych sprawach. Przepis stypizowany w §2 stanowi, iż w razie popełnienia wykroczenia, określonego w § 1, można orzec przepadek towarów przeznaczonych do sprzedaży, choćby nie stanowiły własności sprawcy. Ma on jednak charakter fakultatywny, a o przepadku towarów (czyli pozbawienia własności, jako jednego z podstawowych praw każdego człowieka), podobnie jak o wymierzeniu grzywny w wysokości 5000 złotych musi zadecydować Sąd. W chwili obecnej trwają jednak ustalenia zmierzające do opracowania procedury związanej z zajęciem towaru. Jest o to tyle istotne, iż zajęty towar należy właściwie zabezpieczyć dokumentując jego stan i ilość etc. Do realizacji tych celów niezbędne jest również wskazanie miejsca jego przechowywania czy odpowiednie przystosowanie pomieszczeń, należy bowiem pamiętać, że zajęty towar może ulec przypadkowi, co z kolei wskazuje, iż może zaistnieć konieczność jego zwrotu w stanie nie pogorszonym właścicielowi bądź osobie której go zajęto.

Funkcjonariusz w postępowaniu mandatowym może nałożyć grzywnę w wysokości do 500 złotych. Omawiany czyn nie został ujęty z rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopad 2004r w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za poszczególne rodzaje wykroczeń, zwanym potocznie „taryfikatorem”. Na podstawie przepisów ogólnych funkcjonariusz ma więc prawo wymierzyć grzywnę według własnego uznania, w

granicach przewidzianych prawem, bądź zastosować środek oddziaływania wychowawczego w postaci pouczenia. Jest to jego suwerenna decyzja.

Pragnę zauważyć, że funkcjonariusze Straży Gminnych (Miejskich) mają prawo realizować wyłącznie czynności wynikające z przyznanych im uprawnień (vide: ustawa z dnia 29 sierpnia 1997r o strażach gminnych). Podejmując interwencje wobec osób trudniących się tzw. „ulicznym handlem” dokonują sprawdzenia wpisu do rejestru o prowadzeniu działalności gospodarczej (do rejestru działalności regulowanej, wymagającej koncesji albo zezwolenia) oraz to, czy teren na którym prowadzona jest sprzedaż należy do gminy (bądź jest w jej zarządzie) jak również czy miejsce to nie zostało wyznaczone do takiej działalności. Spełnienie wszystkich tych przesłanek łącznie stanowić będzie wykroczenie. Strażnicy nie dokonują natomiast oceny w zakresie opłacania podatków, składek, prowadzenia dokumentacji finansowo-księgowej etc. z przyczyn oczywistych – nie są do tego uprawnieni. Czynności, o których mowa zarezerwowane zostały dla innych, wyspecjalizowanych w tym zakresie jednostek.

Wspominam o tym wszystkim celowo, gdyż zdecydowana większość osób prowadzących sprzedaż poza sklepami legitymuje się wpisem do ewidencji o prowadzeniu działalności gospodarczej (czy też innym dokumentem, o którym wcześniej mowa). Pozostaje więc kwestia miejsca, w którym ta sprzedaż jest prowadzona. Ustawodawca bowiem za czyn zabroniony nie uznał prowadzenia jakiegokolwiek działalności handlowej poza nieruchomościami lecz sprzedaży na terenie należącym do gminy lub będącym w jej zarządzie i tylko w miejscach, które nie zostały przeznaczone do tego celu. Wobec powyższego wchodzimy w materię bardzo szeroko rozumianego prawa własności i swobodnego zarządzania majątkiem. Posługując się przykładem może dojść do takiej sytuacji, że osoba prowadząca sprzedaż na chodniku należącym do gminy zostanie ukarana grzywną w drodze mandatu karnego, wobec innej zaś kilkanaście metrów dalej nie będzie podstaw do interwencji pomimo, iż sprzedaż prowadzona będzie na chodniku lecz niestanowiącym własności gminy i niebędącym w jej zarządzie np. w „przelocie” pod budynkiem. To więc, czy czyn będzie nosił znamiona wykroczenia stypizowanego w art. 60³ §1 Kodeksu wykroczeń nie będzie stanowiło to, czy sprzedaż prowadzona jest na chodniku, placu czy poza pasem drogowym np. na klepisku, w pobliżu czy z dala od innych sklepów, lecz stan prawny gruntu w przedmiocie jego własności lub zarządu. Ustawodawca prowadząc omawiane zmiany stanął w ten sposób w obronie prawa własności i swobody decydowania właściciela o przeznaczeniu terenu. Negatywnym zaś skutkiem wprowadzenia zmian stało się ograniczenie możliwości interwencji uprawnionych organów wobec osób prowadzących handel poza terenami gminnymi.

W pełni oczywiste jest to, iż osoby prowadzące sprzedaż w sklepach ponoszą większe koszty związane z jej utrzymaniem niż te, które prowadzą swą działalność poza takimi miejscami. Jednak ocenie funkcjonariusza podlega czyn (w kategorii czynu zabronionego jako wykroczenie), którego dopuścił się sprawca lecz wyłącznie w kontekście naruszenia prawa, nie natomiast konkurencyjnej działalności.

Straż Miejska Wrocławia prowadzi szereg kontroli w przedmiotowym zakresie na terenie całego miasta. Życzeniem osób dokonujących zgłoszeń do Centrum Kierowania i Monitoringu Straży Miejskiej Wrocławia byłoby z pewnością to, aby rejony gdzie występuje „handel uliczny” objęte zostały szczególnym nadzorem, co poprawiłoby pewnie stan faktyczny w tym rejonie. Musimy jednak pamiętać, że Straże Gminne (Miejskie) powołane są do ochrony rozumianego szeroko porządku publicznego. Wielość i różnorodność realizowanych zadań nie pozwala na wyznaczenie takich zadań służbie.

Od początku bieżącego roku odnotowano 475 interwencji w sprawie „ulicznego handlu”, nałożono 176 mandatów karnych na kwotę 18340 złotych. Wobec braku podstaw prawnych umożliwiających usuwanie osób prowadzących

sprzedaż na terenach, o których mowa funkcjonariusze skupić się muszą wyłącznie na sankcjonowaniu wykroczeń.

Z wyrazami szacunku

Sprawę prowadzi:

Referat Kontroli i Skarg
mł.insp. Jarosław Wójcicki
tel.071 347 16 39

KOMENDANT

Zbigniew Stysz

Do wiadomości:

1. Adresat
2. Pan Rafał Dutkiewicz Prezydent Wrocławia
ul. Sukiennice 9, 50-107 Wrocław
3. a/a KK
4. Biuro Rady Miejskiej W-wia